การศึกษา

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (216) 成语故事 (二一六)

วันที่ 13 มีนาคม 2564 - 11:03 น.

เว็บไซต์นี้ใช้คุกกี้

เพื่อสร้างประสบการณ์น่าเสนอคอนเทนต์ที่ดีให้กับท่าน รวมถึงเพื่อจัดการข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ดีบนบริการของเว็บไซต์เรา หากท่านใช้บริการเว็บไซต์นี้ต่อไปโดยไม่มีการปรับตั้งค่าใดๆ นั่นเป็นการแสดงว่าท่านอนุญาตยินยอมที่จะรับคุกกี้บนเว็บไซต์และนโยบายสิทธิส่วนบุคคลของเรา

ยอมรับ เรียนรู้เพิ่มเติม

นิทานสุภาษิตจีนที่ **“เรียนไทยได้จีน”** จะนำเสนอในฉบับนี้คือ **目不识丁/目不識 丁mù bù shí dīng (มู่ ปู้ ฉือ ติง)** โดย คำว่า **目 mù (มู่)** แปลว่า ดวงตา **不bù (ปู้)** แปลว่า ไม่ **识/識 shí (ฉือ)** แปลว่า รู้ รู้จัก**丁 dīng (ติง)** แปลว่า ตะปู นามสกุลหนึ่งของคนจีน เมื่อรวมกันแล้วหมายถึง ดวงตาไม่รู้จักตัวอักษรติง ไม่รู้จักตัวอักษรติง ใช้อธิบายถึงคนที่ไม่มีการศึกษา คนที่ไม่มีความรู้ มาดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตจีนนี้กัน

กาลครั้งหนึ่ง มีครอบครัวคหบดีตระกูลหนึ่งแซ่ติง **姓丁 Xìng Dīng (ซิ่ง ติง)** สมาชิกในครอบครัวก็เหมือนครอบครัวคนรวยทั่วไป คือมีพ่อ แม่ ลูก และบรรดาคนใช้มากมาย แต่ครอบครัวติงนี้พิเศษกว่าชาวบ้านทั่วไปตรงที่ผู้เฒ่าติงมีบุตรชายคนหนึ่ง อายุอานามก็ปาไปสิบขวบแล้ว แต่ลูกชายไม่มีความสามารถในการเรียนรู้หนังสือเอาเสียเลย ผู้เป็นพ่อก็ส่งลูกชายไปเรียนตามสถานศึกษาในที่ต่างๆ แต่ไปได้ไม่นานก็ถูกปฏิเสธและส่งตัวกลับมาทุกครั้ง เพราะเด็กชายติงไม่อาจเรียนรู้จดจำตัวอักษรได้เลยแม้สักตัว แต่ผู้เฒ่าติงกลับคิดว่าโรงเรียนเหล่านั้นไม่มีคุณภาพ จึงสอนลูกชายตัวเองไม่ได้

หลังจากหาโรงเรียนให้ลูกตัวเองไม่ได้ ผู้เฒ่าติงก็เลยจ้างครูมาสอนพิเศษที่บ้าน ไม่นานผู้เฒ่าติงก็พบว่า ครูคนแล้วคนเล่าที่มารับสอนให้เด็กชายติง ก็ต้องโบกมือยอมแพ้ และจากไปเสียทุกคน คราวนี้ผู้เฒ่าติงเริ่มตระหนักแล้วว่า ปัญหามันอยู่ที่ลูกชายตัวเอง เมื่อเขาหาครูมาสอนไม่ได้อีก เขาก็เลยใช้วิธีติดประกาศตามกำแพงเมือง หาคนที่สามารถสอนให้ลูกชายของตนอ่านหนังสือออกได้หนึ่งตัว จะมีเหรียญเงินรางวัลให้หนึ่งชั่ง ซึ่งเขาคิดว่ามันคงมากมายพอที่จะดึงดูดบรรดาครูผู้เก่งกาจทั้งหลายได้ แต่เขาก็รอเสียเป็นเวลานาน เพราะไม่มีคนมารับอาสาสอนลูกชายของตนเลย

จนวันหนึ่ง มีบัณฑิตเฒ่าคนหนึ่งผ่านมายังชุมชนนี้ เห็นประกาศนี้เข้า ก็ดีใจ คิดว่าแค่สอนให้เด็กรู้อักษรหนึ่งตัวจะได้เงินตั้งหนึ่งชั่ง มันช่างคุ้มค่าเสียเหลือเกิน ว่าแล้วเขาก็เอาประกาศนั้นมาพบกับผู้เฒ่าติง เมื่อตกลงเงื่อนไขตามในประกาศได้แล้ว บัณฑิตเฒ่าก็เริ่มสอนเด็กชายติง โดยเขาเริ่มจากคำที่คิดว่าง่ายที่สุด และจำได้เร็วที่สุด นั่นก็คือนามสกุลของเด็กชาย เขาจึงถามเด็กชายติงว่า แซ่อะไร เด็กชายก็ตอบได้ เขาก็ให้อ่านตัวติง ทีนี้เด็กชายติงอ่านไม่ได้ เขาจึงสอนอ่าน สอนเขียนตัวติง จนเวลาผ่านไปเก้าวันเต็ม ผู้เฒ่าติงจึงสั่งให้คนเชิญครู และเด็กชายติงมาทดสอบดู ว่าครูสอนลูกตัวเองได้สักคำหรือยัง

ระหว่างทางบัณฑิตเฒ่ายังเอาตะปูเล่มหนึ่งให้เด็กชายติงถือไว้ แล้วบอกว่า ถ้าพ่อถามแล้วเจ้าเกิดนึกไม่ได้คำนั้น ให้ดูตะปูในมือเจ้านี้นะ เมื่อเด็กชายติงมายืนอยู่ต่อหน้าพ่อ พ่อก็ถามลูกว่า ลูกอ่านคำไหนได้แล้ว ลูกชายก็หันมาดูหน้าครู บัณฑิตเฒ่าจึงเขียนตัวอักษรติงตัวโตลงบนกระดาษ แล้วให้เด็กชายติงอ่าน ปรากฏว่า อ่านไม่ได้ บัณฑิตเฒ่าจึงพูดขึ้นว่า อ้าในมือเจ้าถืออะไรอยู่ล่ะ เด็กชายติงดูที่มือตัวเองแล้วตอบว่า แท่งเหล็กครับ บัณฑิตเฒ่าตบะแตกตะโกนบอกว่า เก้าวันมานี้ที่ทุ่มเทไป เจ้าอ่านคำว่าติงไม่ได้มันเรื่องของเจ้า แต่เงินหนึ่งชั่งของข้านี้สิ มลายหายไปสิ้น เจ้านี่มันเป็นไม้ผุผุที่ไม่อาจจะแกะสลักได้อีกแล้ว

เว็บไซต์นี้ใช้คุกกี้

เพื่อสร้างประสบการณ์นำเสนอคอนเทนต์ที่ดีให้กับท่าน รวมถึงเพื่อจัดการข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ดีบนบริการของเว็บไซต์เรา หากท่านใช้บริการเว็บไซต์นี้ต่อไปโดยไม่มีการปรับตั้งค่าใดๆ นั่นเป็นการแสดงว่าท่านอนุญาตยินยอมที่จะรับคุกกี้บนเว็บไซต์และนโยบายสิทธิส่วนบุคคลของเรา

ยอมรับ เรียนรู้เพิ่มเติม

(ที่มาภาพ: *http://image.baidu.com/search)*

เว็บไซต์นี้ใช้คุกกี้

เพื่อสร้างประสบการณ์น่าเสนอคอนเทนต์ที่ดีให้กับท่าน รวมถึงเพื่อจัดการข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ดีบนบริการของเว็บไซต์เรา หากท่านใช้บริการเว็บไซต์นี้ต่อไปโดยไม่มีการปรับตั้งค่าใดๆ นั่นเป็นการแสดงว่าท่านอนุญาตยินยอมที่จะรับคุกกี้บนเว็บไซต์และนโยบายสิทธิส่วนบุคคลของเรา

ยอมรับ เรียนรู้เพิ่มเติม

เฉิงยหวี่ ปี่ยวี่ : สิงหรง เหมยโหย่ว เหวินฮว่า เตอะ เหริน, อี๋เก้อ จื้อ เหย่ ปู่ เริ่นเต๋อ

สุภาษิตเปรียบว่า อธิบายถึงบุคคลที่ไร้การศึกษา ไม่รู้หนังสือสักตัวเดียว

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

当我去缅甸旅游时，面对满街缅文，我立刻变成目不识丁的人了。

當我去緬甸旅遊時，面對滿街緬文，我立刻變成目不識丁的人了。

Dāng wǒ qù miǎndiàn lǚyóu shí, miànduì mǎn jiē miǎnwén, wǒ lìkè biànchéng mù bù shí dīng de rén le.

ตัง หวั่ว ชวี่ เหมี่ยนเตี้ยน ลฺหวี่โหยว ฉือ, เมี่ยนตุ้ย หม่านเจีย เหมี่ยนเหวิน, หวั่ว ลี่เค่อ เปี้ยนเฉิง มู่ ปู้ ฉือ ติง เตอะ เหริน เลอะ

ตอนที่ฉันไปเที่ยวประเทศเมียนมาร์ เมื่อเจอกับตัวอักษรเมียนมาร์ที่เต็มไปทุกหนแห่งนั้น ฉันกลายเป็นคนไม่รู้หนังสือไปโดยทันที

เกาะติดทุกสถานการณ์จาก
Line @Matichon ได้ที่นี่

เพิ่มเพื่อน

เว็บไซต์นี้ใช้คุกกี้

เพื่อสร้างประสบการณ์น่าเสนอคอนเทนต์ที่ดีให้กับท่าน รวมถึงเพื่อจัดการข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ดีบนบริการของเว็บไซต์เรา หากท่านใช้บริการเว็บไซต์นี้ต่อไปโดยไม่มีการปรับตั้งค่าใดๆ นั่นเป็นการแสดงว่าท่านอนุญาตยินยอมที่จะรับคุกกี้บนเว็บไซต์และนโยบายสิทธิส่วนบุคคลของเรา

ยอมรับ เรียนรู้เพิ่มเติม